

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye a következő témában: „Javaslat a Közös Agrárpolitika finanszírozására vonatkozó tanácsi rendeletről”

COM(2004) 489 final – 2004/0164 (CNS)

(2005/C 221/09)

A Tanács 2004. október 29-én, az EK-Szerződés 37. cikk (1) bekezdésének értelmében úgy határozott, hogy a következő témában kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fent említett kérdésben.

A munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció 2005. január 13-án fogadta el véleményét. Az előadó **Adalbert KIENLE** volt.

Az EGSZB 2005. február 9-10-én tartott 414. plenáris ülésén (a február 9-i ülésen) 133 „igen” szavazattal, 6 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt:

1. Bevezető

2005. január 1-én kezdődött a mélyreható agrárreform megvalósítása. E reform kulcseleme a termeléstől függetlenített üzemi kifizetések rendszere, valamint a vidéki területek fejlesztésére történő fokozott odafigyelés. A közös agrárpolitika pénzügyi alapját az államfők 2002. októberi határozata képezi, amely megállapítja a 2006-os agrárkiadások felső határát az első oszlopra vonatkozóan a 25-tagú EU számára 2013-ig. Ennek 2013-ig nem szabad túllépnie a 25-tagú EU-ra vonatkozó 2006-os agrárkiadások tényleges szintjét. Az EU 2007–2013-as időszakra vonatkozó pénzügyi terve, amely az EU teljes finanszírozását szabályozza, tekintetbe veszi ezt az agrárszektor érintő határozatot. Az egész agrárpolitika kiadásai, beleértve a vidékfejlesztést is (a 27-tagú EU számára) 2007-ben mintegy 57,18 milliárd eurót tesznek majd ki, és 2013-ig 1,1 százalékkal növekednek (2004-es árakat véve alapul).

A Közös Agrárpolitika finanszírozását célzó jelen európai bizottsági tervezet tárgya azonban nem a Közös Agrárpolitikára szánt eszközök eredete és felhasználása, mint ahogy a címből ez feltételezhető volna. A tervezet sokkal inkább a mezőgazdaság és a vidéki területek fejlesztésének költségvetési technikai megvalósításával foglalkozik.

2. Az Európai Bizottság javaslatának tartalma

Az Európai Bizottság a jelen tervvel meg kívánja teremteni az EU Közös Agrárpolitikája, beleértve vidékfejlesztési politikája számára a költségvetési alapokat 2007–2013-as évekre. Egyetlen jogi aktusnak kell tartalmaznia a Közös Agrárpolitika finanszírozásának szabályozását. A javaslatot úgy kell tekinteni, mint ami összefügg a vidéki területek fejlesztésének elősegítéséről szóló rendelettervezettel. Az Európai Bizottság ennek során egyszerűsítésre és nagyobb hatékonyságra törekszik. E kettőt szigorúbb felügyeleti, értékelési és beszámoltatási rendszerrel kívánja elérni.

2.1 A pénzalapok kialakítása

2.1.1 Eddig: Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA)

A Közös Agrárpolitika eddigi finanszírozására létrehozott Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalap (EMOGA)

garancia és orientációs részlegre oszlik. A garancia részleg végzi a következő feladatokat: közös agrárpiaci szervezés (közvetlen kifizetések, exporttérítések, intervenciók felvásárlások), bizonyos kiadások állatorvosi és növényvédelmi területen, valamint a Közös Agrárpolitikával kapcsolatos tájékoztatással és értékeléssel összefüggő intézkedések. Ezenkívül a Garanciaalap egyes területekre kiterjedően finanszíroz bizonyos, a vidéki területekre vonatkozó intézkedéseket (agrárkörnyezetvédelmi intézkedések, kompenzáció hátrányos helyzetű területek számára, erdőtelepítés, kordedzvényes nyugdíjazás), valamint beruházási intézkedések olyan területeken, melyek nem tartoznak az 1. Célkitűzésbe.

Az orientációs részleg finanszírozza azokat az egyéb beruházással kapcsolatos kiadásokat a vidékfejlesztésben, amelyek nem tartoznak az EMOGA garancia részlege alá, tehát az 1. Célkitűzés területein való intézkedéseket, illetve a Leader+-kezdeményezést.

2.1.2 A Közös Agrárpolitika jövőbeni pénzalapjainak alapelvei

Az új Alapoknak hasonlóknak kell lenniük szerkezetükben az EMOGA-hoz. Az Alapok irányítását egy bizottság végzi, amely a tagállamok és az Európai Bizottság képviselőiből áll (Alapok Bizottsága, 41. cikk). Minden, az új Alapokból finanszírozott intézkedést számla elszámolási eljárásnak kell alávetni. Eddig ez csupán a garancia részleg intézkedéseire volt érvényes. Az orientációs részlegről finanszírozott intézkedések felülvizsgálata mindeztől (strukturális alapokra vonatkozó 1260/1999. sz. rendelet szerinti) többéves támogatási programok keretében történt.

2.1.3 Az új Európai Mezőgazdasági Garanciaalap (EMGA)

Az EMGA hasonló a Közös Agráralapok meglévő garancia részlegéhez (EMOGA) és, mint ez idáig is, többek között az intervenciók felvásárlásokra, export-visszatérítésekre, közvetlen kifizetésekre, a tájékoztatás és az értékesítés ösztönzésére vonatkozó intézkedéseket van hivatva finanszírozni. Az eddigi, a vidékfejlesztést szolgáló támogatásokat ezennel nem az EMGA-ból folyósítják. Ezért a jövőben az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (EMVA) felel.

2.1.4 Az új Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (EMVA)

Az új EMVA Alapból kell a jövőben minden, a vidékfejlesztéssel kapcsolatos rendelkezést finanszírozni, miáltal a második pillér finanszírozása leegyszerűsödik. Az Alapnak össze kell fognia mind az EMOGA orientációs részlegéből származó pénzeszközöket, mind az EMOGA garancia részlegéből származó, vidékfejlesztésre szánt pénzeszközöket. Az 1. pillér modulációs eszközeivel együtt, amelyek az 1782/2003/EK rendelet 10. cikke alapján végrehajtott pénzelvonásból adódnak, így 2013-ban az Európai Bizottság elképzelései szerint a vidékfejlesztésre szánt pénzeszközök összesen 14,2 milliárd eurót tesznek majd ki (a 27-tagú EU-ban, 2004-es árakon számolva).

2.2 A kifizetések és az ellenőrzés lefolyása

2.2.1 Kifizető ügynökségek

Az Európai Bizottság javaslata értelmében a megvalósításhoz továbbra is kifizető ügynökségek állnak majd rendelkezésre, melyeket a tagállamok állítanak fel. A kifizető ügynökségek a tagállamok által engedélyezett szolgáltatók vagy szervezetek, amelyeknek az lesz a feladatuk, hogy a pályázatokat elbírálják, a megtörtént kifizetéseket nyilvántartsák és a szükséges okmányokat az Európai Bizottság elé terjesszék.

2.2.2 A fizetés módja és a költségvetési kötelezettségvállalás

Az EMGA-ból történő kifizetések havi rendszerességgel történnek, az EMVA-ból történő kifizetések pedig negyedévenként. A rendelettervezet szerint a költségvetési kötelezettségvállalás az EMVA-nál programokra lebontva, több évre történik, évenkénti bontásban. Ennek során az ún. „n+2”-es szabály van érvényben, ami azt jelenti, hogy automatikusan megszűnik a költségvetési kötelezettségvállalás ez után az időszak után. Az „n+2”-es szabály azt jelenti, hogy az egy program keretén belül rendelkezésre álló pénzeszközöket a folyósításuk utáni második év lejáratá előtt („n” = a folyósítás éve) el kell költeni.

2.2.3 Információk továbbítása az Európai Bizottságnak

A tagországoknak el kell juttatniuk az Európai Bizottság számára a kiadásigazololó nyilatkozatokat, illetve a költségvetési év végén az évi zárszámadásokat, valamint igazolást arról, hogy az eljuttatott elszámolások teljeskörűek, pontosak és megfelelnek a tényeknek. Ezenkívül még új elem, hogy a kifizető ügynökség vezetőjének mellékelnie kell egy megbízhatósági nyilatkozatot. Az EMVA kiadásai esetében a kifizető ügynökségnek ezen kívül, az Európai Bizottság javaslata alapján, programok szerint lebontott évi zárszámadást is kell készítenie.

2.2.4 Végző elszámolás és megfelelési elszámolás, valamint pénzügyi beszámoló

A rendeletjavaslat szerint az Európai Bizottság április 30-a előtt zárja le a kifizetési ügynökségek elszámolásait. A végző elszámolási határozat az átadott számlák teljeskörűségére, pontosságára és a tényeknek való megfelelésére vonatkozik. Az eddigi eljárás módokhoz hasonlóan az Európai Bizottságnak meg kell vizsgálnia, ki kell-e iktatni vajon, ha pedig igen, mely össze-

geket kell kiiktatni a közösségi finanszírozásból (megfelelési zárójelentés). Újdonság a 24-ről 36 hónapra hosszabbított határidők a pénzügyi korrekcióra. Az Európai Bizottságnak évente szeptember elseje előtt (eddig: július elseje előtt) be kell nyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy pénzügyi beszámolót az alapok kezeléséről.

3. Általános megjegyzések

3.1 A társadalom számára a támogatásnak elfogadhatónak és követhetőnek kell lennie

Az EGSZB tisztában van azzal, hogy a Közös Agrárpolitika számára juttatott pénzeszközök az EU összköltségvetése tetemes – bár időben viszonylag csökkenő tendenciát mutató – hányadát teszik ki. Éppen ezért tartja az EGSZB elengedhetetlennek, hogy a mezőgazdaság és a vidéki területek támogatása a társadalom számára követhető és elfogadható legyen. Ehhez, az EGSZB véleménye szerint két feltételnek kell teljesülnie:

- A befizetéseknek lehetőleg a csökkentések nélkül kell megérkezniük a végző kedvezményezettekhez.
- Hatékony ellenőrzéssel kell megelőzni a visszaéléseket.

3.2 Innovatív kezdeményezések az egyszerűsített lebonyolítás érdekében

Az EGSZB a jelen rendelettervezetben a jobb költségvetés technikai lebonyolítás és az egyszerűsítés érdekében tett különféle innovatív kezdeményezéseket vél felfedezni. Az EGSZB véleménye szerint helyes és értelmes a tartalmilag világosan kettéválasztott két alapon keresztül történő finanszírozás. A rendelet döntő lépést jelent az egyszerűsítés elérésében. Egyetlen jogalap szerint szabályozzák majd a Közös Agrárpolitika finanszírozását. Az eddigi két ellenőrzési rendszer helyett egy ellenőrzési rendszert vezetnek be. Egységesítik a különféle pénzügyi irányítási rendszereket a vidékfejlesztéssel kapcsolatos intézkedések tekintetében. Megmarad azonban egy második pénzügyi irányítási rendszer az EMGA rendelkezéseire vonatkozóan. A vidékfejlesztés támogatásáról szóló rendelettervezet az 5 programozási rendszert egyetlen programozási rendszerre szűkíti és csökkenti a programok számát is. Az EGSZB elismeri az egyszerűsítéseket, melyek különösen a brüsszeli adminisztrációban lesznek majd érzékelhetőek.

3.3 Az egyszerűsítések érezhetővé kell, hogy váljanak a kedvezményezettek számára

Az EGSZB véleménye szerint az egyszerűsítésnek feltétlenül minden szinten érzékelhetőnek kellene lennie. Ennek hasznát kell, hogy vegye mind az EU, mind a tagállam és a végző kedvezményezett. Az EGSZB számára különösen fontos, hogy a bürokratikus lebonyolítás egyszerűsítése eljusson az igazgatási lánc legvégére, a gazdálkodókhoz is. Az európai gazdálkodók jelenlegi helyzetét nagymértékben a bürokrácia alakítja, beleértve a segélyek gyakran késedelmes kifizetését is. Szükséges példa erre a SAPARD esete (előcsatlakozási mezőgazdasági és vidékfejlesztési segélyek a csatlakozó országok számára), amit legutóbb még az Európai Bíróság is elítélt. Kicsi azonban annak kockázata, hogy a mezőgazdasági termelőknek jogtalanul kifizetett összegeket ne lehessen visszakövetelni. Ezért tartja az EGSZB sürgősen szükségesnek a végző kedvezményezetteknek a gyors és lehetőleg nem túl bonyolult támogatás elérését.

3.4 Az igazgatási költségek lehetséges csökkentése

Az egyszerűsítést, mint célt, az Európai Bizottság ugyan kielégítő módon elérte, nem így azonban a tagállamok. Sőt a rendelet egyes részei az egyszerűsítés ellen hatnak és növelik az igazgatási igényt. Az EGSZB sajnálatát fejezi ki, hogy a kifizető ügynökségeknek az eltérő fizetési módok és költségvetési kötelezettségvállalás miatt továbbra is két pénzügyi irányítási rendszert kell vezetniük. Ezért feltétlenül figyelni kell arra, hogy ez a két rendszer „áramvonalas” legyen, annak érdekében, hogy a ráfordítási költségeket a lehető legalacsonyabb szinten lehessen tartani. Ennyiben tehát további kiigazításokra van szükség, különösen a vidékfejlesztés támogatásáról szóló rendelet esetében. A kiegészítő okmányok elkészítése a tagállamok részéről további ráfordítást igényel.

3.5 A tagállamokkal szembeni szigorúbb követelmények

A tagállamok számára a jelen bizottsági javaslat nagyobb pénzügyi felelősséget jelent a meghosszabbított előfinanszírozási idő, a szűkebb határidők, valamint a pénzeszközöknek az Európai Bizottság által történő visszavonását lehetővé tevő rendelkezések miatt. Az EGSZB alapján véve üdvözlő, hogy a pénzeszközök visszaszerzésének szabályozása révén a kifizetett támogatási pénzeszközökért a felelősség nem kizárólag az EU-t, hanem a tagállamokat is terheli. A pénzeszközök hatékony és átlátható felhasználása érdekében szükséges, hogy a jogtalanul kifizetett pénzeszközöket vissza lehessen szerezni, hosszabb idő eltelte után is. Több tagországnak a megnövekedett felelősséggel kapcsolatos kritikájának ismeretében az EGSZB nagyon pontosan figyel majd arra, nehogy ezek a tagállamok elveszítsék érdeklődésüket a programok iránt – a potenciális végkedvezményezettek terhére. Az is cél, hogy a tagállamok nagyobb fegyelmet tanúsítsanak a kifizetések szigorúbb határidejével kapcsolatban is (határidőszabályok). Az EGSZB üdvözlő a kifizetés korlátozását, azonban egy ennyire szűk időbeli korlátozást túlzottnak tart, ezért felszólítja az Európai Bizottságot, hogy az előirányzott határidőket gondolja újra át.

3.6 A „meta-támogatásnak” továbbra is kivételesnek kellene maradnia

Az EGSZB aggályosnak tartja, hogy a technikai segítség kiterjesztésével az alapok tulajdonképpeni céljára – a mezőgazdaságra és a vidékfejlesztésre – szolgáló pénzeszközök vonnak el. Az effajta „meta-támogatásnak”, azaz a tulajdonképpeni támogatást végrehajtó intézmények és struktúrák támogatásának, nem szabadna uralkodóvá válnia. Ez korlátozódjon inkább továbbra is a valódi szükségletekre. Az EGSZB ennek során különösen azt bírálja, ha a Közösség támogatja egy tagállam irányítási és ellenőrzési struktúráinak fel- vagy kiépítését. Ugyanis ez kétségtelenül a tagállamok kötelessége. Az EGSZB azt javasolja, hogy a technikai segítséget csak néhány kivételes esetben, és időben korlátozott módon lehessen kiterjeszteni. Az ilyen jellegű támogatások szigorú ellenőrzése érdekében az EGSZB ebben az esetben az Európai Bizottság indítványát kéri.

4. Különös megjegyzések

4.1 A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap megnevezése (EMVA)

Az új Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap, az EMVA, a vidéki területek támogatásáról szóló rendeletben az Európai Mezőgazdasági Alap a Vidékfejlesztésre nevet viseli (EMÁV). Az EGSZB azt kéri, hogy ezeket a különböző megjelöléseket kerüljék el, és az alapnak legyen a rendelet szövegeiben egy egységes megnevezése.

4.2 Igazgatási ráfordítás

4.2.1 Az igazolási eljárás kiterjesztése (7. cikk)

Pótlólagos igazgatási ráfordítás adódik az igazolási eljárásnak a monitoring-rendszerekre való kiterjesztéséből (7. cikk). Eddig az igazolást kibocsátó szervezet az Európai Bizottsághoz eljuttatott évi zárszámadosok teljességét, pontosságát és ténybeli megfelelését ellenőrizte. Most azonban az igazolást adó szervezetnek a felhatalmazott kifizetőhelyek „irányítási, monitoring- és ellenőrzési rendszereit, valamint azok évi zárszámadosait” kell igazolniuk. Az EGSZB követeli, hogy tisztázzák, szükség van-e egy ilyen igazolásra. Célként inkább azt kellene kitűzni, hogy az igazolást adó szervezetek munkáját egységesen a kifizető ügynökségek tényleges kiadásainak igazolására koncentrálják.

4.2.2 Az évi zárszámadosok elkészítése (8. cikk)

Az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap (EMVA) kifizetéséhez évi zárszámadosokat kell készíteni, a finanszírozási rendszer azonban (költségvetési kötelezettségvállalás, előlegek, időközi kifizetések, utolsó részletek) a program teljes lefutási idejére irányul. Az EGSZB attól tart, hogy a kifizetőhelyeknek mind az évi zárszámadoskor, mind egy program végső lezárásakor kiadásait meg kell adniuk, aminek alapján magasabb ráfordításra lesz szükség. Az éves beszámolókat egyenként kell elfogadni.

A kifizetőhelyeknek ezenkívül az EMVA egyes programjaira történő kiadásairól külön évi zárszámadosokat kell benyújtania. Azok az igazoló szervek, amelyek eddig az évi zárszámados keretén belül nyújtották be igazolásaikat, ezután az elkülönített éves beszámolók számára kell, hogy ezeket az igazolásokat kiállítsák. Az EGSZB sajnálkozását fejezi ki amiatt, hogy nem ért el az Európai Bizottság további egyszerűsítést, a ráfordítást azonban képviselhető álláspontnak tartja.

4.2.3 Kiegészítő okmányok (8. cikk)

Az évi zárszámadoshoz mellékelni kell a kifizető ügynökség vezetőjének megbízhatósági nyilatkozatát. Az EGSZB nem látja ennek szükségességét, mivel létezik már egy a kifizető ügynökségek, illetve az igazoló helyek létrehozásán alapuló ellenőrző rendszer. Az EGSZB nézete szerint nem lesz elégséges, ha csak a kifizető ügynökség vezetője igazolja az adatok helyességét.

4.3 Finanszírozás

4.3.1 A technikai segítség finanszírozásának kiterjesztése (5. cikk)

A technikai segítség finanszírozását ki kellene terjeszteni mind a Közös Agrárpolitika elemzésére, irányítására, figyelemmel kísérésére, valamint végrehajtására, mind az ellenőrző rendszerek és a technikai és adminisztratív segítség felépítésére. Ehhez járul még a végrehajtott ügynökségeknek, az 58/2003/EK rendeletnek megfelelő finanszírozása, és a tájékoztatási és figyelemfelkeltő intézkedések finanszírozása, valamint a vidékfejlesztés keretében (beleértve a gazdasági szereplők hálózatának kiépítését is) olyan intézkedések fogantatása, melyek elősegítik a közösségi szintű együttműködést és tapasztalatcserét. Ennek a pénzeszközök központi irányítása keretén belül kell történnie. Az EGSZB nem ért egyet azzal, hogy egy adott tagállam közigazgatását a Közösségen keresztül támogassák.

A hálózat kiépítésének elősegítése ezzel szemben értelemszerűen az Európai Bizottság feladata.

4.3.2 A pénzeszegek visszaszerzése (32. cikk, 33. cikk, 35. cikk)

Megerősítik a tagállamok részvételét a pénzügyi következmények viselésében, ha nem sikerül visszaszerezni a pénzeszegeket. Az Európai Bizottság a javaslat szerint ráterhelheti a tagállamra a visszaszerzendő összegeket, amennyiben nem vonta be az összes lehetséges közigazgatási vagy jogi eljárást az összegek visszaszerzéséhez (az EMGA-ból származó kifizetések esetében: az első hivatali vagy jogi ténymegállapítást követő évben). Ez eddig nem volt lehetséges. Ha 4 éven belül nem sikerül visszaszerezni az összegeket (ha a visszaszerzés a tagállamon belül bírósági ügy tárgyát képezi: 6 éven belül), úgy a pénzügyi következményeket 50 %-ban a tagállam viseli. Mind-ezidáig egyedül a Közösség viselte a pénzügyi következményeket. Az EGSZB általában is üdvözlöi a tényt, hogy nem csupán az Európai Bizottság, hanem a tagállamok is magukra vállalják a felelősséget a kifizetésekért. Ez arra is befolyással lesz majd, hogy a tagállamok támogatási struktúráikat és azok ellenőrzését nagyobb gonddal alakítsák ki. A megnövekedett pénzügyi felelősség nem vezethet azonban ahhoz, hogy a tagországok elveszítsék a programok iránti érdeklődésüket. Abból kiindulva, hogy az eljárási időtartam 4 ill. 6 évet is igénybe vehet, az EGSZB azt javasolja, hogy gondolják végig a tagállamok részvételének százalékos arányát és az időtartamait.

Brüsszel, 2005. február 9.

4.3.3 Az előleg-kifizetés korlátozása 7 %-ra (25. cikk)

A 25. cikk értelmében, az előleg, melyet az Európai Bizottság a vidékfejlesztési program jóváhagyása után a tagállam által megnevezett kifizető ügynökségnek fizet, az EMVA részesedésének 7 %-ára korlátozódik. Az EGSZB ezt a korlátozást elfogadhatónak tartja, mivel léteznek már hasonló korlátozások, és mert nem kell tartani a kifizető ügynökségek likviditásából származó hátrányoktól.

4.4 Határidők (16. cikk)

A 16 cikk értelmében, az adott költségvetési év október 15-e a tagállamok által elhalasztott kifizetések végleges határideje. Bizonyos mértékben az utólagos kifizetések elkerülhetetlenek (pl. bírósági ítéletek esetén). Az igazgatási szerveknek szükségük lesz a nagyobb időbeli mozgásterre, különösen a terheléstől független üzemi kifizetések új rendszerére való áttéréssel. Ezért az EGSZB október 15-ét kedvezőtlennek tartja.

4.5 A finanszírozás elutasításának határideje (31. cikk)

A 31. cikk szerint (megfelelőségi zárójelentés) az Európai Bizottság, bizonyos feltételek fennállása esetén (ha nincs megfelelés a közösségi előírásokkal, ha erőfeszítéseket kell tenni a tagállammal való kiegyezés érdekében) a finanszírozást elutasíthatja. Ez nem érvényes azokra a kiadásokra, amelyek több mint 36 hónappal az előtt történtek, hogy az Európai Bizottság a szóban forgó tagállammal írásban közölte volna a felülvizsgálat eredményét. Ez az „elévülési határidő” eddig 24 hónap volt. A változtatás kibővíti az Európai Bizottság lehetőségeit ahhoz, hogy elkerülhesse azokat a kifizetéseket, melyek nincsenek összhangban a közösségi joggal. Az EGSZB azonban értelmét látja, az ilyen jogszerűségi felülvizsgálatánál, ha viszonylag szoros határidőt, ahogyan az eddigi szabályozás esetében is fennáll. Az EU időben történő beavatkozása szintén a megelőzést szolgálja, és fegyelmezettebbé tenné a tagállamokat.

4.6 A kifizetések csökkentése az Európai Bizottság által (17. cikk)

Az Európai Bizottság a 17. cikkben fenntartja magának a jogot, hogy a tagállamoknak havonta kifizetendő összeget lecsökkentse vagy akár fel is függesse. Az Európai Bizottságnak, amellet a lehetősége mellett, hogy a végső elszámolás keretében a kifizetéseket visszaszerezze, illetve, hogy ne fizessen, most arra is lehetősége van, hogy – amennyiben a közösségi pénzeszközöket nyilvánvalóan rosszul használták fel – egy ideig lecsökkentse az anyagi támogatásokat. Ez az eljárás már eddig is létezett a gyakorlatban. Az EGSZB véleménye szerint támogatható az e gyakorlatnak megfelelő jogi alap kidolgozása.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

Elnöke

Anne-Marie SIGMUND